

[Bjørn Westh]

Det kan godt være, at man ikke altid er så interesseret i at høre, hvad fru Marianne Jelved mener om landbrugsloven, for så sent som i november 1988 skrev fru Marianne Jelved en artikel om landbrugspolitik og brugte meget stærke udtryk. F.eks. sagde fru Marianne Jelved: »Vi er decideret imod aktieselskaber i dansk landbrug.« Det var mindre end en måned før fru Marianne Jelved var med til at aftale og fremsætte lovforslag om det.

Fru Marianne Jelved skrev også i den artikel fra november i Dansk Erhvervslandbrug, at De Radikale meget nødtigt ser, at tyskere, englændere og franskmænd ejer dansk jord; dansk jord skal være på danske hænder. Vi påpeger så i denne sammenhæng, at det ikke er sikret med den nye landbrugslov; tværtimod er der åbnet for noget andet.

Jeg synes, at vi skal sige, fru Marianne Jelved, at vi lader husmændene invitere dem, de har lyst til at invitere. Når vi kommer der, er det blandt andet for at drøfte fremtiden også med den del af landbruget, og det synes vi er nyttigt.

Hr. Dohrmann mente, at det var dårligt af Socialdemokratiet ikke at stille et hav af ændringsforslag, men kun stille få principielle ændringsforslag. Jeg kan huske, at hr. Dohrmann engang stillede 700 ændringsforslag til finansloven og mente, at man gjorde en stor indsats. Så vidt jeg husker, stillede Fremskridtspartiet slet ingen ændringsforslag ved sidste finanslov, men man har vel ikke forladt sine holdninger af den grund? Jeg tror ikke, at det er antallet af forslag, der afgør, om man præciserer nogle holdninger her i folketingsalen.

Landbrugsministeren mener, at han vil styre erhvervet lidt mindre end vi andre. Det er jeg nu ikke sikker på gælder altid. Vi kan jo diskutere, hvem der har den mest liberale holdning til kvoteordninger.

Jeg ved heller ikke, om det umiddelbart er en liberal holdning, landbrugsministeren lægger for dagen, når han siger: Det kan godt være, at denne lov betyder stigende ejendomspriser, men så vil jeg også gerne give nogle flere statstilskud til de unge landmænd, når de skal etableres. Er det en udpræget liberal holdning, og er det ikke at lave vanskeligheder for os selv at gennemføre en lovgivning, hvor man på forhånd siger, at der så skal gives større statstilskud? Jeg synes i hvert fald ikke, der var sammenhæng i det.

Så siger landbrugsministeren, at 70 pct. af dansk skov kan handles på den måde. Nu er det jo sådan, at dansk skov for en stor del ejes af staten. Den kan selvfølgelig sælges, hvis staten vil det. Det vil jeg ikke anbefale. En stor del af skovene ejes også af institutioner, der ikke sådan uden videre sælger.

Og så siger landbrugsministeren, at der ikke sælges skov. Mig bekendt er der lige et selskab i Liechtenstein, der har købt 260 ha skov ved Nørre Snede i et af de skønne naturområder, vi har, og der er ikke grebet ind fra statens side over for det. Så der sælges skov til udlandet, og jeg tror, det bliver mange flere, når de små lyst- og jagtskove nu også skal kunne sælges uden videre.

Jeg gav allerede i januar 1989 landbrugsministeren besked om, at landbrugslovsforslaget gav vanskeligheder for tilplantningsforslaget i det sociostrukturelle. Vi havde et møde i Landbrugsministeriet, hvor jeg gjorde opmærksom på, at der var et problem her, så jeg synes, det er lidt stærkt, at landbrugsministeren står her i dag og siger, at det først er ved afstemningen, at han er blevet klar over det. Der var endda et stort interview i Børsen i efteråret, hvor jeg sagde det, og jeg gentog det over for landbrugsministeren. Jeg sagde det i forbindelse med Bernsteinrapportens offentliggørelse, og jeg sagde det til landbrugsministeren i januar 1989, så jeg synes ikke, landbrugsministeren skulle sige, at man ikke var bekendt med vores holdning på det område.

Jeg håber, der var noget reelt i landbrugsministerens invitation til forhandlinger. Jeg ser frem til dem. Vi kan også inddrage L 70 i dem. Det skulle gerne ende i et bredt forlig, det her, men det kræver jo, at man tager hensyn til standpunkterne også hos dem, man forhandler med, hr. landbrugsminister.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes, idet 53 stemte for, 59 imod.

Ændringsforslag nr. 2

forkastedes, idet 52 stemte for, 62 imod.

Ændringsforslag nr. 3 var taget tilbage.